

Çekinik Suları

— prens · 09 Nisan 2021

Sandım ki!

Bu bahar ellerinde çiçekler
Kanaviçeye duracak ruhun
Karşı tepelerden çiğ meltemi
Ağır işler buralarda zaman/
Önlük ceplerinde kuru karanfil
Yüzlerde elma gülüşler
Kaça çıkar bu badire
Kaçta atlatılır zemin
Yollarda...

Desem ki;

Bu çekinik suları
Bu geniş alan
Ruhuma salıncak
Ellerim çiçek kokar
Her Pazar
Her Salı
Ertesi/

Gülmekte var ağlamakta

Bu sonsuz gün diliminde
Sözlerimde kin arama
Dilimde zehir/
Kaç kez vursunlar beni
Kaça yazılsın
Adım...

Dönme balıklar dönmezdi

Bu kirli derelerden
Mutlaka duruluktur
Özgürlüktür yüzleri
Kaç kez çekildi bilmiyorum
Avucumdan kayan ahlar
Dinlemez ki beni/

Vahalar...

Œimdi çekinik sularımdayım

Œiir aralarında betimleyim

Neyim/